

že žalobkyně nebyla v řízení vůbec zastoupena, že řízení jest, počínajíc žalobou, zmatečné dle § 477 čis. 5 c. ř. s. a zrušiti rozsudky obou nižších soudů i řízení, pokud jest stíženo zmatečností a žalobu odmítnouti (§§ 7, 478 a 513 c. ř. s.).

Čís. 8710.

Pacht kavárny, provozované jako zahradní kavárna jen v létě, zařízené však pro celoroční provoz a udržované aspoň z části v provozu i v zimě, podléhá ochraně nájemců.

(Rozh. ze dne 14. února 1929, Rv I 55/29.)

Vyklizovací příkaz ohledně kavárny ve světových lázních ponechal procesní soud první stolice v platnosti, odvolací soud jej zrušil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání se snaží vyvrátiti mínění odvolacího soudu, že právní poměr mezi stranami podléhá ochraně nájemců podle § 7 zákona o ochr. náj. Při posuzování této výtky jest vycházeti ze skutkového stavu, který považoval odvolací soud za zjištěný, a ponechati stranou vývody dovolatelů, které onomu zjištění odporují nebo v něm nejsou obsaženy. Odvolací soud zjistil, že sporná kavárna byla otevřena v zimě 1924 a 1925, pak do posvícení v říjnu 1925, že byla zavřena v roce 1927, že byla otevřena v neděle a svátky v zimě 1927—1928 a že v roce 1928 byla otevřena i ve všední dny. Zjistil rozměry místností a co připadá z pachtovného na jednotlivé části propachtovaných předmětů. Dospěl ke skutkovým závěrům, že sporná kavárna je zahradní kavárnou jenom v létě, že však je zařízena pro celoroční provoz a že aspoň z části je udržována v provozu i v zimě, posléze, že je možno provozovati tuto kavárenskou živnost v budovách a verandách bez volných míst a že provoz není možný pouze na těchto místech bez budov. Tuto okolnost dovolatelé uznávají. Tato skutková zjištění jsou formálně bezvadná a dovolací soud jest jimi vázán. Právní úsudek odvolacího soudu, že pachtovní poměr mezi stranami podléhá ochraně nájemců podle § 7 zákona o ochr. náj., protože se spachtovaná živnost provozuje v najatých místnostech, jest správný. Dovolací soud uznal v rozhodnutí sb. n. s. 5579, že se najatými místnostmi ve smyslu onoho ustanovení zákona rozumí všechny do užívání dané místnosti, v nichž se provozuje živnost, nechť jest právní poměr posuzovati jako nájem v užším slova smyslu nebo jako pacht, a podrobně tento názor odůvodnil. Opakoval jej v rozhodnutí sb. n. s. čís. 7522. Dovolatelé nemají pravdu, tvrdíce, že právního mínění, vysloveného v prvním z těchto rozhodnutí, nelze použiti na

tento případ proto, že tam šlo o pacht hostince, který byl provozován jenom v místnostech a v malém venkovském městě, kdežto v tomto případě jde o kavárnu, která se neprovozuje v místnostech, nýbrž na volných prostranstvích, neboť odvolacím soudem jest zjištěno, že v tomto případě není možno živnost provozovati jenom na volných prostranstvích a že nelze mluvit o tom, že se neprovozuje v najatých místnostech. Právní poměr zůstává týž, ať jde o živnost v malém venkovském městě nebo ve světových lázních. Dovolací soud nemá důvodu odchýliti se od právního názoru, vysloveného v těchto rozhodnutích a proto shledává správným právní posouzení věci odvolacím soudem, že poměr mezi stranami jest chráněn podle § 7 zákona o ochr. náj.

Čís. 8711.

Společenstva výrobní a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).

Přípustnost výplaty až po uplynutí ručební doby vztahuje se jen na ty pohledávky vystupujícího člena, jež jsou podrobeny jeho ručební povinnosti. Vystupující člen má však právo žádati na společenstvu před uplynutím ručebního roku vrácení úsporných vkladů, jež složil u společenstva nikoliv jako jeho člen ke splnění členských povinností, nýbrž jako osoba soukromá, uzavřevší se společenstvem právní jednání.

Stane-li se podle stanov společenstva členův vklad nevypověditelnou stavební zálohou jen, když společenstvo započlo prováděti stavbu vlastního domu členova a k tomu učinilo výdaje, nemohou býti vklady a stavební zálohy, jež se dosud nestaly nevypověditelnými, zařazeny do rozvahy společenstva jako jeho aktiva. Vykolíkovaní stavebního místa a vyhotovení stavebního plánu nelze považovati za započetí stavby.

Jen pohledávka, jež vybudé pro člena podle rozvahy z jeho společenstevního podílu, podléhá ručební povinnosti, nikoliv však to, co složil nikoliv ke splnění společenstevních povinností členských, nýbrž za účelem přesně určeným, k němuž jen těchto peněz mohlo a mělo býti užito.

Vrácení zaplacených příspěvků, k nimž náleží i stavební příspěvky, nemůže požadovati ten, kdo jest dosud členem společenstva.

(Rozh. ze dne 14. února 1928, Rv II 625/28.)

Žalobce přistoupil počátkem roku 1927 k žalovanému družstvu v Brně jako člen, zaplatil dva podíly po 100 Kč, mimo to měsíční členský příspěvek za měsíce březen až srpen 1927 po 20 Kč, měsíční stavební příspěvek po 200 Kč na jeden podíl a dalších 200 Kč, celkem 2.600 Kč. Žalobce dopisem ze dne 22. srpna 1927 ohlásil společenstvu, že vystupuje. Správní rada žalovaného společenstva dopisem ze dne 26. září 1927 vzala to na vědomí s účinností od 1. prosince 1928. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném společenstvu, by mu vrátilo 2.600 Kč a kromě toho 30.000 Kč, jež prý složil u společenstva jako